

TRENDING: Google i AFP sklopili petogodišnji ugovor o plaćanju no...

ANALIZIRAJ.BA

MEDIA WATCHDOG

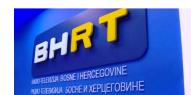
[Analize](#) [Komentari](#) [Medijska i informacijska pismenost](#)
[Fake&Spin](#) [Vijesti](#) [\(V\)lažne vijesti](#)

MOJA INDIJA: Rikšom kroz život, bez žurbe i stresa

Naš saradnik već nekoliko mjeseci predaje kao senior profesor na DY Patil International University u Akurdi, kao jedini strani profesor. Ove i narednih nedjelja objavit ćemo njegove utiske iz Indije

Autor **Sabahudin Hadžalić** | Nov 21, 2021

VIJESTI

**BHRT ĆE
ODLUČITI
O
RASKIDU
SARADNJE
S
NOVINSKO
M
AGENCIJO
M SRNA**

ANALIZIRAJ.BA |
Nov 21, 2021

Foto: Ravi Sharma on Unsplash

Like 6 Share

**U
R
E
D
N
I
C
I
W
I
K**

P
E
D
I
J
E
B
O
R
E
S
E
P
R
O
T
I
V
L
A
Ž
I,
N
E
T
R
P
E
L
JI
V
O
S
T
I
I
N
A
r

Operetna vizura obuhvaćena obimom ritmičnih zvukova različitih sirena u Puneu, gradu od 10 miliona stanovnika, drugom „zelenom“ gradu u Indiji, nekih 120 kilometara jugoistočno od mnogo poznatijeg Mumbaija (samo malo većeg po broju stanovnika) kao da prikazuje tonalitet razgovora.

Da, razgovora baritona, basa, soprana, alta, mezzsoprana, basbaritona. Kod nas u Evropi, ali i dalje, u ostatku svijeta, kada zatrubimo, mi smo ljuti, ili na vozilo ispred sebe, ili onoga ko nam se previše primiče sa strane, „sazada“ i/ili pješaka koji prelazi na nepredviđenom mjestu. U Indiji je sve „upside down“, a možda i nije?

Evropljaninu ne može biti jasno, barem sam ja bio zbumjen tim operama zvukova i imao sam osjećaj prvih sedam dana da su ovdje svi ljuti na svakoga jer zvukovi se interaktivno prožimaju. A policija? Policija stoji na svakom desetom uglu i provjerava, znate li šta? Nosite li masku dok ste u vozilu. Ako vas uhvate, a mene umalo nisu, kazna slijedi. Glavu, odnosno novčanik mi je spasio moj vozač Yavraj (e, o njemu će da bude poseban nastavak – samo ču reći, „siromašan dečko od 35 godina koj vozi auto-rikšu u gradu i auto univerziteta, dok na selu, desetak kilometara od grada... ima kućnu pomoćnicu, najnoviji traktor i zemljište od 40 hektara na kojem uzgaja rižu i dio je ustupio lokalnom investoru za gradnju stanova, dok će on...dobiti...deset stanova na raspolaganje u zgraditi na vlastitoj zemlji“) jer me upozorio na vrijeme prvih nekoliko dana da podignem masku sa brade na lice, pošto policija kažnjava. Tito dragi, maska se nosi i u automobilu. Mogu zamisliti šta bi se desilo u zemljici Bosni i Hercegovini kada bi to neko rekao da se mora. Razapeli bi ga, ismijali, katranom i perjem obasuli dok imaju 30 mrtvih dnevno, a ovdje u gradu od 10 miliona stanovnika, ima oboljelih, ali mrtvih

već deset dana nema. Maske se nose. Koliko god mi šutjeli o tome. Lijepa je ona priča o „štapu i mrkvi“, ali kako to Bosancu i Hercegovcu svih vjera i nacija (ovo nacija je zaista smiješno jer nacija jeste jednako država, ali obzirom da mi imamo zemlju ali ne i državu, hajde neka bude) da uđe u glavu? Teško, zaista teško.

Bez nesreća na cesti

Ipak, da se vratim zvukovima i raspoloženjima ljudi ovdašnjih, Indijaca. Svi su oni Indijci, u zemlji sa 28 država, 36 jezika i ljepotom različitosti kao iz još uvijek nenapisane bajke o mogućnosti zajedničkog života ovdje postojećim. Zatrubiti je njima kao nama vode se napiti. I ne ljute se. I zamislite da još nisam video nijednu nesreću na cesti u gradu, a niti čuo. Kada se desi, to je „Breaking news“ *nation-wide* kao nedavno kada je u Mumbaiu jedan bus, izgubivši kontrolu „poljubio“ zadnji kraj jednog kamiona uz ozbiljnu povredu – vozača autobusa. I voze lijevom stranom. Dok u Londonu lijepo piše na „nogostupu“ da se u Engleskoj vozi lijevom stranom, ovdje ne. Tako da je Glupi Bosanac i Hercegovac morao u prvih petnaestak dana preživjeti par traumatičnih zvukova „basa“ (kamiona) i „mezzosoprana“ (Sedana) dok nije naučio da prvo gleda na desnu stranu pa na lijevu. Jer čovjek je čudna životinja, teško se odriče navika dok mu život ne dode u opasnost. Naravno, zebre na cesti postoje, a kao da i ne postoje. Morate se snalaziti kako znate i umijete. Kao pješak.

A posebna je priča način vožnje. Svi smo čuli priče o Turcima i njihovom načinu vožnje gdje se malo ili nikako ne poštuju saobraćajni propisi, ali ovo što rade Indijci je za Turke, kao kada građanin Donjeg Vakufa građaninu Gornjeg

U
I
S
T
A
An
ali
zir
aj.
ba

|
No
v
21,
20
21

N
A
S
V
J
E
T
S
K
I
D
A
N
T
E
L
E
V
I
Z
I
J
E
3
0
c

Vakufa/Uskoplja kaže „Ja sam za tebe...ja sam za tebe... Bugojno!“ Drugim, razumljivim riječima, od sada će govoriti Turcima da oni mogu biti izvikani kao „najgori“ vozači, ali Indijci su posebna priča. No, iako loši, oni ne izazivaju nesreće (sic!). Ovdje nema ucrtanih horizontalnih linija u gradu, iako imate po 3-4 trake na obje strane. Motori dominiraju, uz auto rikše i automobile, pretežno domaće, južnokorejske i kineske, a kada im spomenete da imate Mercedesa TDI 220 kući iz 2003. godine njima se oči otvore jer Mercedes za njih je *upper class* vozilo i nedokučiv. Ja nijednog još nisam vidio, ni novijeg, a kamoli, maltene punoljetnog kao kod mene u BiH, na ovim cestama. A vozim se svaki dan. Auto rikšom. Reportažnom.

Vlada odbila registraciju

Naime, poslije prvih petnaest dana, kada sam imao na raspolaganju, besplatno, dok se ne smjestim, kao prvi strani (a uskoro i posljednji, obzirom da mi je Indijska vlada odbila FRRO registraciju za strano lice zaposleno u Indiji prije par dana, tako da će do kraja decembra morati nazad u Evropu, bez obzira što rad sa kolegama iz akademskog osoblja i studentima ovdje jeste zaista rajske/dženetske – a zbog čega su odbili iz Home offica Vlade Indije, i pored intervencije i naše Ambasade, o tome će kada se vratim. Radi sigurnosti. Vlastite.) *Senior professor* odnosno *Professor in practice* na prestižnom DY Patil međunarodnom univerzitetu u Akurdi/Pune, automobil sa vozačem, ostatak vremena se vozim auto rikšom, koju vozi isti vozač koji me je vozio od 23. septembra do 8. oktobra 2021. godine – Yavraj. Šta je to auto rikša (ako urednik dozvoli i objavi fotografiju, vidjećete) no, ukratko, to je kao da se vozite na autoputu u kabrioletu brzinom od 100 na sat dok okolo vas pirka topli zimski vjetar

• E K U N D I D U G S P O T P O Z I V A G L E D A O C E D A O T K R I J U S V —

od +30 stepeni Celzijusa (ne šalim se, zaista je tako). Mala mašina koja je na tri točka, ima temu Delbojevog vozila iz „Mučki“, ali se ulazi sa dvije strane, dok je vozač napred sam jer je vozilo na tri točka, naravno. A nazad, hadžija koji je vožen, uživa u „ležećim“ policajcima koji ovdje postoje na svakih 150 metara i rukama držite bubrege i trpite, trpite. Dok se ne naviknete. A kako rekoh, čovjek je čudna životinja. Teško se odriče jednih i prihvaca druge navike, tako da je meni danas draže ovih četiri kilometra od mog stana u Ravetu, dijelu Punea do Akurdija, drugom dijelu Punea proći u auto rikši, do u klasičnom taksiju. A brate, i jeftinije je. Dok za auto rikšu platim 1,2 KM, za auto bi mi trebalo i do 7 KM. Skupo brate. A bubrezi? Naviknu se. Baš kao i čovjek. Onomad.

Nijednu, velim nesreću nisam vidio a išao sam par puta i do Mumbaia, kako poslom tako i turistički, no na autocestama, gdje imate do pet traka sa obje strane, bez obzira što nema horizontalne signalizacije, svi znaju gdje i kako da voze. I da, još nešto. Nikada nemojte na autocestu noću. Naime, tada su „masters of the road“ kamioni i ima ih, obzirom da Indija hrani Indiju, non-stop noću na cestama. I teško ih ja zaobići. Kada sam dolazio u Indiju, direktor Fakulteta na kojem predajem, Dr. Anjani, vispreni i bivši hard-core novinar, deset godina mlađi od mene, upozorio me je da je on stigao do aerodroma za dva sata i 30 minuta, ali da će nama, obzirom da sletih u 22:00 sata, trebati i do 4 sata, ako ne i pet u povratku. Upravo zbog, pogădate, kamiona. No, kliknuli smo i put je brzo protekao jer je i vozač, čijeg se imena ne sjećam danas (stari se...stari) bio svjestan, oprezan i pažljiv od Mumbaia do Punea. I ovdje ima dobrih. Vozača. I tako je i bilo. U Pune smo stigli oko dva i 30 ujutro.

Čudno malo vozilo

E
N
J
E
N
E
M
O
G
U
Ć
N
O
S
T
I

An
ali
zir
aj.
ba
|
No
v
21,
20
21

B
R
O
J
N
I
N
A
P
A
D
I
N

A
N
O
V
I
N
A
R
E
U
Z
A
G
R
E
B
U
T
O
K
O
M
P
R
O
T
E
S
T
A
P
R
O
T
I
V
C
O

Tada sam se prvi put susreo sa auto-rikšom, tim čudnim malim vozilom bez kojeg danas ne bih mogao ni napisati ovu prvu reportažu, a i bez koje mi nije čeif voziti se Puneom. Zbog čega? Sve je otvoreno (ja stigoh poslije monsunskih kiša i kišu sam ovdje video samo kroz prozor svog stana prije par noći, kao da je saprala malo prašinu na cesti, tako da mi ona ne pravi probleme u ovom automobilčiću) i bliže. U klasičnom autu ste zatvoreni i kao odsječeni od svijeta. Ovdje, u auto rikši, dišete punim plućima, iskočivši iz vozila u pokretu do lokalnog štanda da kupite banane ili mango. Nemate vrata, ali imate cijeli svijet oko sebe. I brzo se naviknete, vjerujte mi. Ovo malo vozilo prolazi svugdje, brzo je i razvija brznu do 80 na sat, uz preporuku da to ne probate ako ste u gradu, jer ovdje to i ne možete obzirom na dnevni protok vozila gdje brzina skoro ne prelazi 40 km na sat.

Eo ipso, poštovani čitaoče, možda me nazoveš ludim i „papkom sanjarem“, ali kada vidim onu gužvu u Sarajevu ama baš svaki dan od 11:00 do 17:30 sati, samo pomislim, kako bi to sve prohodnije izgledalo uz auto-rikše. I odmah pomislim ništa od toga jer bi se i Hamo i Pero i Marko odmah sjetili da organizuju jalijaše na semaforima koji bi otimali tašne i torbe od onih koji se voze u njima. Ovdje toga nema. Bar se meni nije desilo, a ni priče nisam čuo o tome.

Reportažna auto rikša i nije ništa drugo do prevozno sredstvo kojeg se groze pripadnici „gornjih kasti“, ali meni, osobi koja ima vezu sa **Aga Kanom**, čija je palata u Puneu, preko vlastitog rahmetli dede **Šerif Age** iz Foče, vlasnika pola Foče u nekretninama (na linku nedostaju dva hotela, ali imamo i to u papirima) između dva svjetska rata kojeg su ubili četnici i Italijani, a partizani sve nacionalizirali, jer je, brate buržuj

bio, i ništa vratili (a ovi današnji, fašistički šovinisti neće pogotovo), kao i preko čuvenog trgovca iz 15 stoljeća/vijeka, rahmetlije Hadži Alija, čija džamija i grob (mezar) se nalaze u Mumbaiu, to nimalo ne škodi, bivajući „humble guy“ kako veli i moj vozač. Yavraj, kojemu nije jasno kako sam tako normalan i ne gledam ga sa visine. Eh, ja velim, da si i ti imao Titu, nikoga ne bi gledao sa visine. Osim papke. Vlastite.

PS: Trebalo mi je 20 dana dok nije shvatio da kašnjenjem krade vlastiti život gubeći vrijeme, i počeo dolaziti na vrijeme da me vozi, jer kada kaže, eto me za 2 minuta to je na Indijskom, 20 minuta. No, to je za posebnu reportažu. Ljudsku.

Podijeli:

< PRETHODNI

Što nam o cijepljenju
poručuje papa, a što biskupi u
Hrvata

SLJEDEĆI >

Brojni napadi na novinare u
Zagrebu tokom protesta
protiv Covid propusnica

V
I
D
P
R
O
P
U
S
N
I
C
A

An
ali
zir
aj.
ba

|
No
v
21,
20
21

A
L
I
S
P
A
H
I
Ć
O
S
L
O
B
O
Đ

E
N
O
P
T
U
Ž
B
E
Z
A
I
Z
A
Z
I
V
A
N
J
E
M
R
Ž
N
J
E
P
R
E
M
A
M
I
G
R
A
N

"
T
I
M
A
An
ali
zir
aj.
ba
|
No
v
19,
20
21

NAJČITANije

**SMRT
DŽENE
GADŽUN:
KO JE
KRIV
ZBOG
STVARN
OSTI
KOJU...**

Aida Hrnjić |

16.11.2021

P
A
,
D
O
B
R
O
,
M
E
D
U
I,
J
E
S
T

I
N
O
R
M
A
L
N
I
?
U
B
I
T
C
E
V
A
S

...

Ozren Kebo |

18.11.2021

DOD
- K - M
I R : T E K C E S E V I D J E T Ć U A M A J K A Z A D N J A ...

R
T
R
S
I
B
N
T
V
·
J
E
L
—
E
S
C
O
B
A
R
Z
A
I
S
T
A
R
E
K
A
O
D
A
S
A
R
O
V
I

Ć

...

Gordana

Katana |

15.11.2021

P O D Z I C N I J E S M U J E N J E N , H D Z N U J E G L A S A O , A R S - U

...

Analiziraj.ba |

27.10.2021

**Je li sad
jasno
zašto
Kosovo
nije
izgubilo
15
utakmic
a, a u
nas
Pjanic
nije
potrcao
20
metara
protiv
Armenij
e**

11.09.2019

**KO JE
REKAO
GENOC
ID: Kaže
se
peticija,
a ne
secesija**

25.07.2021

**ODOH
DA ME
UHAPS
E: To je
jedina
istinska
moć
klimats
kih
aktivist
a**

18.10.2019

**Nedosta
tak
evidenti
ranja
zločina
iz
mržnje
znači da
žrtve
ostaju
nevidlji
ve**

16.11.2020

Impressum

Copyright © 2020 All rights reserved. Designed & Developed by Analiziraj.ba